Aᵈ. 1828. Nº. 22.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG DEN 20 FEBRUARIJ.

KENNISGEVING

VAN DE DAGEN DER LOTING VOOR DE NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, — ontvangen hebbende de *alphabetische naamlijst* van alle de personen, die aan de ligting der Nationale Militie van dezen Jare 1828 deel moeten nemen, — brengen bij dezen ter kennis van de belanghebbenden, dat voornoemde naamlijst ter visie van elk en een iegelijk zal liggen, in een der vertrekken van het Raadhuis, van Dingsdag den 19 tot Dingsdag den 26 Februarij aanstaande, 's morgens van 10 tot 's namiddags ten één uren, ten einde een ieder in staat zoude zijn, om, ingeval hem op die lijst eenige personen of omstandigheden mogten voorkomen, die op dezelve nog zouden behooren te worden aangeteekend of daarvan moeten worden weggelaten, hiervan den Heer Militie-Commissaris kennis te geven; — alsmede dat de loting zal plaats hebben in de *burger-Hoofdwacht*; en wel:

Op Woensdag, den 27 Februarij 1828.

Des voormiddags ten *negen* ure, voor de ingeschrevene, wier familie-naam begint met de letters

A, B en C.

Ten *elf* ure, voor hun, wier familie-naam begint met de letters

D, E, F en G.

En des namiddags ten *één* ure, voor die genen, wier familie naam begint met de letters

H, I, K en L.

Op Donderdag, den 28 *Februarij* 1828.

Des voormiddags ten *negen* ure, voor de zodanigen, wier familie-naam begint met de letters

M, N, O, P en Q.

Ten *elf* ure, voor hun, wier familie-naam begint met de letters

R, S, T en U.

En eindelijk 's namiddags ten *één* ure, voor de genen, wier familie-naam begint met de letters

V, W, Y en Z.

Zullende ieder opgeschrevene bij een billet worden opgeroepen, om tot de loting ter voorz. plaatze op te komen, op den dag en het uur, in deze kennisgeving uitgedrukt.

En vermanen Burgemeester en Wethouders voornoemd, alle de genen wien zulks zoude mogen aangaan, om tot de loting te komen, op de plaats, dag en uur, in het oproepings-billet vermeld; terwijl de zoodanigen, welke door ziekten of andere wettige redenen belet wierden aldaar te verschijnen, zich door hunne Ouders, Voogden, of Curators zullen moeten laten vertegenwoordigen. — Waarschuwende bij dezen, dat tegen de genen, welke in het een of ander nalatig mogten blijven, overeenkomstig de wet zal worden gehandeld.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 18. Februarij 1828.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

OOSTENRYK.

WEENEN den 8 Februarij. Regtstreeksche tijdingen uit Konstantinopolen bevestigen, dat al de onderdanen der drie bemiddelenden Hoven, zonder uitzondering, verpligt zijn die hoofdstad te verlaten. De armsten waren reeds op eenige vaartuigen ingescheept, om, gelijk de lóniers, naar de eilanden van den Archipel vervoerd te worden. De vertoogen van de Ministers der onzijdige Mogendheden, hadden niets ten hunne behoeve kunnen uitwerken. Deze maatregel heeft onder al de Christenen den schrik verspreid.

[Te Odessa had men den 27 Januarij brieven uit Konstantinopolen van den 14den ontvangen, welke woordelijk om zoo te spreken de tijding bevestigen, die wij in ons toevoegsel onder Rubriek Odessa meldden. Volgens den laatsgemelden brief uit Konstantinopolen, liep aldaar het gerucht, dat het hoofd van het rijke huis van negotie *Ralty*, een Scioot van geboorte, naar de gevangenis des pijniging (Boatangi-Bachi) gebragt, en na twee dagen gemarteld te zijn geweest, geworgd was.

Eenige lieden besloten daaruit, dat het kasteel Scio zich eindelijk had moeten overgeven. Een zeer groot aantal Grieken zijn uit vrees voor een dergelijk lot gevlugt, en de Franken waren in de grootste ongerustheid.

Te Smyrna maakte men in de laatste dagen van December zeer groote krijgstoerustingen. Men dacht algemeen, dat men ook daar de vagebondeerende Rajahs vervoeren zoude, en dat de Fransche, Engelsche en Russische onderdanen, die hunne middelen van bestaan niet zouden kunnen aanwijzen, of borg stellen voor hun gedrag, genoodzaakt zouden worden te vertrekken. Men zeide, dat de Pacha teruggeroepen was, die gerucht had eene algemeene verslagenheid in die stad veroorzaakt. De verantwoordelijke uitgever van den *Spectateur* was, volgens bijzondere brieven van den 3 Januarij, op bevel van den Consul van Frankryk gevangen genomen, en aan boord van een Fransch oorlogschip gebragt, om naar Frankrijk vervoerd te worden. Een lang artikel, in zijn laatste nummer geplaatst, ten bewijze dat Frankrijk onder het juk eener vreemde Staatkunde diende, wordt als de oorzaak van dezen maatregel opgegeven.]

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 12 Februarij. In de Kamer der Pairs van den 10den, heeft de Hertog van *Wellington* verklaard, voornemens te zijn, het tractaat van den 6 Julij, letterlijk uit te voeren. „Ik herhaal het, Mijlords, ik ben voorgenomen, aan dat tractaat zijn vol beslag te geven." Zijn Lordschap stemt toe, dat het prothocol niet dezelfde middelen om de bevestiging van Griekenland te erlangen, oplevert, als het tractaat van den 6 Julij; en zegt de beide maatregelen niet te willen vergelijken, maar zich tot de eenvoudige verklaring te bepalen, dat hij het tractaat van den 6 Julij stiptelijk nakomen zal. Men had zeer veel over het regt van *tusschenkomst* gesproken, hij begreep, dat men in het tegenwoordig geval de tusschenkomst noodzakelijk zoude vinden. Hij oordeelde nogtans, dat de algemeene regel moest zijn *geene tusschenkomst*, en dat de tusschenkomst eene uitzondering op den regel was. „Dit grondbeginsel, voegde zijn Lordschap er bij, is, Mijlords, het zekerste om de staatkunde van dit of eenig ander land ten zigtmoer te strekken; en verklaarde zijn Lordschap verder, dat Engeland het tractaat van den 6 Julij niet voor zich alleen had aangegaan, en dat het dienvolgens de daartoe betrekkelijke stukken niet konde openbaar maken, voor dat de geheele zaak zijn beslag gekregen had."

„Men heeft, zeide de Hertog, gesproken van waarborgen, die ik aan een zeer geëerd *Gentleman* (Mr. *Huskisson*) zoude gegeven hebben; maar kan men vooronderstellen, dat mijn zeer geëerde vriend van andere waarborgen zoude hebben willen spreken dan van diegenen, welke mijn karakter en mijne beginselen geven. Neen, Mijlords, mijn zeer geëerde vriend heeft van geene andere waarborgen kunnen spreken. Indien hij inderdaad van eenige waarborg hoegenaamd te spreken kwam, zoude hij gezegd hebben, dat het karakter en de gronbeginsels der mannen, die het Gouvernement van Zijne Majesteit uitmaken, genoegzame waarborgen zijn, dat men het geluk van het volk, de waardigheid en de eer der Kroon en de belangen der natie in alles zal raadplegen. Kan men hem, voorwaar, vooronderstellen gezegd te hebben, dat de *Gentlemen*, die mij de eer aandoen van met mij gezamenlijk aan de zaken van Z. M. te arbeiden, mij beloften en waarborgen zijn komen afvorderen van de zaken van Z. M. niet naar mijne beginselen te besturen? Gelooft men dan dat ik alzoo van mijne gevoelens en beginselen zonde afstand doen? Mijlords, er zijn geene waarborgen gegeven, zij waren niet noodig. Het staat aan ieder lid van het Kabinet vrij, alles voor te stellen wat hij denkt aan zijn land nuttig te kunnen zijn. Er is geen waarborg, niet betrekking tot het Committé van financien gegeven; des niet te min heeft men er zich mede bezig gehouden; men heeft er geene gegeven ten aanzien der graanwetten; zij maakten evenwel het eerste voorwerp uit, dat het Kabinet in overweging nam; en zoo zal het met de andere maatregelen gaan.

FRANKRYK.

PARYS den 14 Februarij. In de zitting van den 12 dezer, had de Rapporteur van het 3de Bureau verslag gedaan van de verkiezing des Heeren *de Lorimier* door het Departementaal Collegie van het Departement la Manche. Een onderteekend verzoekschrift, van justificatoire stukken voorzien, verzet zich tegen deze benoeming, die met de meerderheid van *slechts één stem* geschied is. Men voert er in aan, dat men tien kiezers, die de vereischte hoedanigheid niet bezaten, in het Collegie gebragt heeft. Men voegt er bij, dat de Heer *d'Estrounel*, Prefect van het Departement la Manche, die op de lijst van den 30 September niet gebragt was, verkeerd gedaan heeft, met zich op het verbeterde tabel, den 16 November daaraanvolgende openbaar gemaakt, te doen plaatsen.

Eensdeels, heeft de Graaf *d'Estrounel*, aanvankelijk in de Vosges wonende, geene aangifte van zijne verandering van domicilie gedaan, binnen de zes maanden, door het Burgerlijk wetboek bepaald; anderdeels heeft hij zich zeer spade op de lijst laten inschrijven. De Wet van 1827 brengt mede, dat een kiezer, die van domicilie verandert, de kiezers-functien in een ander Departement niet kan waarnemen, dan na verloop van vijf jaren, ten ware er eene algemeene herkiezing plaats hebbe. De Graaf *d'Estrounel*, die vier jaren vroeger in het Departement der Vosges als kiezer gestemd had, kon zich niet laten inschrijven op de lijst van het Departement de la Manche. Heeft hij die regt verkregen door de ordonnantie ten gunste van den 5 November? Hier omtrent is het bureau verdeeld geweest. Van vier kiezers heeft men bewezen, dat zij de vereischte schatting betaalden.

De Prefect was de vijfde, ten aanzien van den *zesden* kon er geen verschil bestaan, want het is bewezen, indien er geene andere middelen van regtvaardiging zijn, dat hij slechts 841 franken betaalt, in plaats van 848.

(*Het vervolg op de kant van deze blade.*)

volgen. Zij worden hunnerzijds gestaafd door de betoogredenen, waarmede men wijders de gronden bestreed, waarop de Groot-Zegelbewaarder verkeerde verkiezingen, naar de wettelijke voorschriften gedaan, als een gewijsden scheen te beschouwen. Daar zij, hoezeer de leering van den Zegelbewaarder op dit stuk bevestigende, grootendeels, uit de zorgvuldigheid, met de Kamer genomen zijn, en dus haar zorgvuldigheid getuigen, van er geene te gewaar te worden, voorgenomen zouden kunnen krijgen, de werkelijkheid zou bevestigd worden, zoude hij geen Franschman zijn, wien het niet verlangde, dat men hen benoemde, zoo als men hen gekozen had. Men voerde, naar den *Moniteur*, in 1824, wier verslagen van den Heer *B. Constant*, in het werk werden als zoude hij geen Franschman zijn, wien het niet verlangde, dat men hen benoemde, zoo als men hen gekozen had. Men voerde, naar den *Moniteur*, in 1824, wier verslagen van den Heer *B. Constant*, in het werk werden als zoude hij geen Franschman zijn, wien het niet verlangde, dat men hen benoemde, zoo als men hen gekozen had.

(*Het vervolg op de volgende blade.*)

zijn, en dingen, niet te verklaren, welke zij bevinden zoude tegen de weten gedaan te wezen, maar zijne Excellentie begreep, dat het onderzoek een aanzien der bevoegdheid van de Kiezers zelve, wat den staat hunner personen, als ouderdom en nationaliteit, betreft, aan den Staatsraad, en aanzigens hunne genegaamheid, betreffende hunne domicilie aan de Regtbanken van eerste aanleg in de Geregtshoven behoorde. De Minister van Binnenlandsche Zaken had in de zitting gezegd, dat de meer der Kamer van dezen opzigte onbevreesd was. Dan wanneer men aan de Kamer dadzaken voorbragt van eene gewaardheid die de vrijheid der verkiezingen stoorden, of aan vandalen, zoo de Kamer van die magt gebruik kunnen maken. — Ons begrek hier niet, dat de Kamer te rapporteren. De Heer *Martignac* was niet, dat de Kamer te rapporteren. De Heer *Martignac* was aan de Kamer te rapporteren. De Heer *Martignac* was

kundig lichaam, op een Geregtshof, dat in het laatste ressort uitspraak doet; het was eene betrekkelijke uitdrukking, zij beteekende niets anders, dan dat de bedoelde niet bevoegd waren, hare daden beschikken en herzien kan, ook wanneer zij tegen de wetten begaan zouden zijn. Maar deze beklaging van Souvereiniteit brengt niet mede, dat men het regt heeft om alles te doen wat men will, dat men in zijne deliberatien geene wet, geen Hgtsmoer zoude kennen. De eenige Souvereiniteit in eene welgeconstitueerde maatschappij, is de souvereiniteit der wet, waar voor alles zwijgen moet, waarvan al de Staatsligchamen zich onderwerpen moeten. De Kamer kan niet tegen wetten handelen, die zij zelve heeft helpen maken. Zij zou de verkiezing erkennen, welke haar gebleken was regelmatig te

er lid van, bij verwierp de opgeworpene bedenking ten aanzien der competentie en bewees, dat al de daden der administrative magt de Kamer niet binden konden. —

Z. Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken, stemde zijn toenmaals gedaan rapport toe; maar deed de Kamer opmerken, dat er, daarbij, over de zelfstandige bevoegdheid der *kiezers* gehandeld werd. Die commissie was daarenboven geene commissie tot onderzoek, maar slechts eene bijzondere commissie geweest.

Nu werd, als een tweede precedent het geval aangehaald, hetgeen in 1822, zich had voorgedaan ten aanzien van den Heer *de Caumarin*, van wegen het arrondissement Semur, Departement Cote d'Or, ter dier tijd met de meerderheid van slechts eene stem verkozen geweest. Eenige leden van het kies-collegie beweerden toen, dat de vormen overtreden waren, dat er bedrog in de wijze van het schrijven der stembiljetten had plaats gehad, en dat de verkiezing het grondigst onderzoek behoorde te ondergaan. De Kamer stelde zijne toelating uit, en de Heer *Caumarin* ging, in zijne haardsteden, de beslissing der Kamer geduldig afwachten, terwijl het bureau zijne navorschingen bij de administratie deed. De Minister van Binnenlandsche Zaken zond eindelijk de gewaagde inlichtingen in, de commissie deed haar rapport, met volledige kennis van zaken.

Ziet hier hetgeen de Graaf *de la Bourdonnaye* ter dier tijd zeide:

„Onmogelijk zoude men kunnen gelooven, dat gij niet bevoegd (competent) zoudt zijn om over de ontstane zwarigheid uitspraak te doen. De belangen die gij vertegenwoordigt, moeten u de grootste zorgvuldigheid doen aanwenden, dat de administratie nimmer het regt misbruike, hetgeen zij ongetwijfelt uitlesent, om de verkiezingen voor te bereiden; maar gij moet de uitvoering der wetten, waartoe gij medegewerkt hebt, bewaken. Want de edelste bediening, die gij geroepen zijt te vervullen, is het toezigt te houden over de daden der administratie, in hetgeen de zamenstelling der Kamer betreft."

De Heer *de la Bourdonnaye* beweerde uit die aanvoering, dat hij eene schorsing gevraagd had, tot dat men de inlichtingen van de administratie zoude ontvangen hebben; dus eene schorsing, maar geene commissie tot onderzoek.

Deze precedenten schijnen in het onderhavig geval het besluit der Kamer bepaald te hebben; immers nadat de Rapporteur der Commissie gepersisteerd had, bij zijne conclusie tot schorsing, niet als de bevoegdheid van den Prefect als kiezer betwistende, maar op grond der gelijksoortige zwarigheden, die zich tegen den zesden en de vier andere kiezers op deden, vroeg de President, of er nog een ander voorstel gedaan ware, waarop een *neen! neen!* volgde, en de schorsing met eene zeer groote meerderheid van de onderscheidene oorden der Vergadering opgaande, uitgesproken werd.

— De zitting van dezen dag heeft een nieuw bewijs opgeleverd der noodzakelijkheid, om de wetgeving op de verkiezingen nader met de bestaande instellingen in overeenstemming te brengen. Trouwens de rapporten over de verkiezingen hielden wederom een zeer groot aantal bezwaren in, die daaromtrent ingekomen zijn. Nogtans is, ingevolge de conclusie van het rapport, slechts de toelating van een lid geschorst, zijnde den Heer *Laval* (*D. de la Vendée*) welke zijne justificatoire stukken nog niet ingeleverd had.

De Heer *Keratry* wilde ook nog, door eene Philippische redevoering, de schorsing van den Heer *de Coursay* (voor hetzelfde Departement gekozen) bewerken; maar werd slechts door een dertigtal leden ondersteund.

Met den aanvurenden spreekstrant van den Heer *Keratry* contrasteerde aanmerkelijk de roerende gematigde welsprekendheid van den Heer *de Laval*, die eenen diepe indruk op de vergadering scheen te maken. Immers de twee navolgende perioden werden algemeen toegejuicht, en de laatste verwekte eenen toestemmenden lach:

„Er zijn tijden, waarin de volken regering oonheid willen, en misschien regeringloosheid behoeven, er zijn andere tijden, waarin zij rede behoeven en rede willen: deze laatste is voor Frankryk gekomen. Zoo vele wisselvalligheden in de gebeurtenissen, zoo veel voor- en tegenspoed, zoo vele vrengd in de geboorte verstikt, zoo vele zegepralen gevolgd door spoedige nederlagen, hebben de bedwelmingen der staatkundige dronkenschap verdreven.

„Het natuurlijk aangename onzer zeden, onze welwillende en beschaafde gewoonten hebben menschen tot elkander gebragt, die bezig waren met zich te haten. Vertrouwder en medegaander in hunne betrekkingen, zijn de gevoelens trapswijze zachter geworden en ineengesmolten; om kort te gaan, het royalismus is liberaal en het liberalismus is monarchaal geworden.

„Dat nu eenigen, bij overeenkomst, of door eenige dier aangenomen houdingen, welke de hartige man nooit ligtelijk geheel en al aflegt, nog aan het republicanismus denken; dat andere, voorstanders van het absoluut bestuur, er de zachte gevoelingen van, zoo als men die, bij voorbeeld, op dit oogenblik in Spanje maakt, overheinzen, is wel geen voorwerp om zich zoo geweldig over te verontrusten."

De Heer *Dupin* verklaard hebbende, dat zijn rapport, namens het 4de Bureau uit te brengen, lang zoude wezen, gaat de Kamer tot den volgenden dag uiteen.

— In de zitting van den 13den, deelde de President aan de Kamer een brief mede van den Heer *de Villemanil*, kennis gevende, dat hij, door het Departementaal Collegie van Corsika, over welks verrigtingen het 4de bureau den volgenden dag rapport moest uitbrengen, tot lid der Kamer verkozen zijnde, en den ouderdom van veertig jaren, daartoe door het Charter vereischt, nog niet bereikt hebbende, vermits hij den 18 December 1789 geboren was, thij deze verklaring deed, om onder de oogen van het bureau, dat over zijne verkiezing rapporteren moest, gebragt te worden.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 19 Februarij. Heden is de heugchelijke verjaardag van des Kroonprins oudsten zoon, geboren den 19 Februarij 1817, door het uitsteken van vlaggen en het houden eener parade, plegtig gevierd.

— Zoo even ontvangen wij onmiddelijk de *Bataviasche Couranten*. De tijd laat niet toe om ze volledig na te gaan; inmiddels wordt de vroegere medegedeelde tiding bevestigd, dat in de onderhandelingen met *Dipo Negoro* door den Priester *Kiajo Modjo* aangeknoopt,

(*Het vervolg op den kant van deze blada.*)

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 18 Februarij 1828.

Holland,	Werkelijke Schuld	2½ pCt.	f	53½	a 54⅛
	Rest. Uitgestelde dito			1⅝	a —
	Kans-Billetten			18¾	a 19⅛
	Stellen van uitgeloten dito			63⅝	a 63¾
	Amortisatie-Syndic.	4½ pCt.		98⅛	a 98⅜
	Domein Losrenten	2½ „		94	a 94⅜
	Handel-Maatschappij	4½ „		87⅞	a 88
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5 „		—	a —
	Dito op dito	3 „		78⅛	a 70⅛
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5 „		100⅛	a 101
	Ins. op 't Grootb.	6 „		54⅛	a 54⅜
Pruissen,	Obl. Neg. Londen	5 „		108⅛	a 108⅜
	dito in Londen van 1822			108⅛	a 108⅜
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.		25⅛	a 26⅛
	Nieuwe geldl. van 1822			8⅜	a 9⅛
Oostenr.	Obl. bij *Collen Comp.*	5 „		78⅛	a 79
	dito	4 „		63⅛	a 63¾
	Certificaten	2½ „		42⅛	a 42⅜
	Neg. Metaliek	5 „		87⅛	a 88⅜
	Dito Bank-Actien			1265	a 1270
Napels,	Certificaten	5 pCt.		71⅛	a 72
	dito dito in Napels			72⅛	a 72⅜

*** VERKOOPING *in de Stads Bank van Leening* te Leyden, op Dingsdag den 11 Maar 1828, des voormiddags ten 10 ure precies, van VERSTANE PANDEN, als van: Juweelen, Goud- Zilver en Horologien, beleend in de maand Augustus 1826, en van Wollen-, Linnen- en andere, zoo gemaakte als ongemaakte GOEDEREN, beleend in de maand November 1826.

Voorts dient tot narigt der belanghebbenden, dat alle de voorsz. Panden, welke daags te voren, des voormiddags van 10 tot 's namiddags ten 2 uren, voor een ieder te zien zijn, niet later zullen kunnen worden gelost of afgedaan dan uiterlijk op den 1 Maart 1828. *Zegt het voort.*

*** De Crediteuren in den Boedel van de gefailleerde GEERTRUIDA VAN VEEN, Weduwe MARTINUS NOTEBOOM, *Winkelierster*, wonende te Korteraar, Gemeente van ter Aar, worden bij dezen opgeroepen om, volgens art. 502 van het Wetboek van Koophandel, binnen veertig dagen, dus vóór of op den 29 Maart 1828, aan den Ondergeteekenden provisionelen Syndic in den boedel van de gemelde gefailleerde, op te geven, uit wat hoofde en voor welke sommen zij vermeenen Schuldeischers te zijn van gezegde gefailleerde, en om de bewijzen hunner schuldvorderingen op behoorlijk zegel, tegen reçu, aan gemelden provisionele Syndic of wel ter Griffie der Regtbank van Eersten Aanleg te Leyden, binnen voorschrevene tijd in te leveren; tevens worden voormelde Crediteuren opgeroepen om te compareren op Donderdag den 3 April 1828, des middags ten 12 ure, op het Raadhuis der Stad Leyden, ter Kamer waar de Regtbank hare gewone zitting houdt, ten einde ingevolge art. 503 van hetzelve Wetboek, hunne pretensien in handen van den Wel-Edele Gestrengen Heer Mr. J. L. DOZY, Regter Commissaris in hetzelve faillissement, te verifieren, en volgens art. 507 van gemeld Wetboek, met eede te bevestigen, en zulks in persoon of door eene behoorlijk gemagtigden.

Aarlanderveen 18 Februarij 1828

C. VAN DER LEE, *prov. Syndic.*

*** Op Donderdag en Vrijdag den 28 en 29 Februarij 1828, zal de Boekhandelaar A. J. VAN TETROODE, te Amsterdam, ten overstaan van den Heer P. J. DE BRUYNE, *Huisier bij de Regtbank van Eersten Aanleg* alhier, een huize van *A. Berestraat*, in *het Wapen van Bern*, hoek Spui en Voorburgwal, verkoopen: Eene excellente Verzameling BOEKEN, waaronder veel Théologique voor *Roomsch Katholijken en andere gezindheden*; eenige fraaije Werken, de *Natuurlijke Historie*, *Kunsten* en *Ambachten* betreffende, de beste *litteratuur* en eenige *Werken van smaak* voorkomen; eenige schoone PRENTWERKEN, eenige SCHILDERIJEN van de eerste Meesters, TEEKENINGEN en KUNSTPLATEN, eenige MUZIJK-INSTRUMENTEN, enz. Alles daags te voren te zien.

*** N. MONTAUBAN VAN SWYNDREGT, G. VAN ALPHEN, J. B. BREUKELMAN, H. MONTAUBAN VAN SWYNDREGT, P. J. CANTZLAAR, P. OVERGAAUW, J. DE LA PORTE, C. M. OVERGAAUW en J. VAN ALPHEN Gz., Makelaars te Rotterdam, als last hebbende van hunne Meesters, en na gedane aangifte, ingevolge de wet, zijn van meening in het openbaar te veilen en aan de meest daar voor biedenden, zonder afslag, te verkoopen, op Donderdag den 6 Maart 1828, des voormiddags ten elf ure precies, in het Notarishuis, op de Geldersche Kade, een puiks puike versch uit Zee aangebragte partij van 157 Blokken fraai gedeeltelijk gebloemd en gevlamd MAHONIE-HOUT, en 44 stuks diverse soorten fijn WERKHOUT; en dat bij Kavelingen, zoo als die genommerd zullen zijn, liggende als nader bij Notitie zal worden aangewezen, en daags vóór en op den dag der veiling, door een ieder kunnen worden bezigtigd. Nadere onderrigting bij bovengenoemde Makelaars, bij wien de beschrijving der Maten in tijds zal te bekomen zijn.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

ten gevolge van het zelfzuchtig gedrag dezer Prins afgebroken, en de krijgsverrigtingen weder een aanvang genomen hadden. De proclamatie ter dier gelegenheid door Z. Exc. den Commissaris-Generaal gedaan, hebben wij in eene vroegere reede in haar geheel medegedeeld. Ter hoogste hadden de krijgsverrigtingen geene belang-rijke buitkomsten opgeleverd, hoewel er dagelijks vrijwillige ontvluchting te Tatkring, zoodat dat *Dipo Negoro's* krijgsmagt reeds een zijner dijen gebeeft en maar een geringe getalsporteerd zoude zijn.

Bij een rapport van den Luitenant-Generaal *van Geen* van Batjoemas, dd. 14 December, blijkt, dat *Dipo Negoro* een zijner Gezant, met name *Ali Bassa Bassim*, benoemd had, die een zending had afgevaardigd, om

deze negotiatien weten volgens later schrijven van den Kolonel *Valuys* meede afgebroken.

De Commissaris-Generaal heeft gelast, dat aan het hoofd der kolonnen eenige Priesters zullen gezeld worden, ten einde door hun invloed de Javaansche bevolking te verzekeren, dat het Gouvernement verlangt met Naar vrede te leven met hun, die het land verwoesten. — De Tijger Koninklijke Nederlandsche Loterij is genoegzaam op gelijken voet als de thans trekkende geaffresteerd. De collecte wordt geopend den 10 Maart. De eerste klasse zal trekken in 's Gravenhage den 8 April 1828.

De ingezetenen, welke hongefourneerde loten tegen den inleggelds zonder opzeld verlangen te ontvangen, kantore van de Collecteurs, kunnen zich, acht dagen voor de opening der collecte, daartoe aan den Heer Administrateur der Registratie aanmelden, met opgave van het aantal der alzoo verlangde loten; als wanneer dezelve, gedurende 14 dagen na de opening der collecte, tegen betaling in gereed geld, ten kantore der Collecteurs ter hunner beschikking worden gesteld, doch na dien tijd ter beschikking van den Ontvanger-Generaal zullen verblijven.

Z E E - T I J D I N G.

Sedert onze laatste zijn in Texel binnengekomen, H. J. Mugge, van Christiansand, K. B. Tippema, van Londen.

Uit zee zijn binnengekomen, de Fransche koper *Marguerite*, van Rija naar Antwerpen, meldt van Zierikzee van den 17 Feb., dat hij den vorigen dag aldaar in gobde staat is binnengeloopen, en de reis vervolgd heeft.

Kapt. A. Paterson, voerende het schip *Albion*, van Petersburg naar Alexandria (in Egypte), meldt van Milo in date den 16 Nov., dat hij den 8 October, tusschen Candia en de kust van Barbarije, door eene Grieksche koper, voerende 14 stukken en 106 man, genoodzaakt is geworden, om te keeren, alwaar men de lading prijsverklaard en hem de vrijheid van eene Engelsche Kotter, van Egina vertrokken zijnde, was hij den 8 Nov. te Milo aangekomen, van waar hij onder het eerst vervolgd gelijde, de reis naar Alexandria dacht te vervolgen.

Arrivementen: Te Alexandria (in Egypte): Kapt. J. Poodt, van Antwerpen, laats van Malta in 14 dagen.